

ती हबकली. हा सगळंच हसण्यावारी घेतो आहे की याचा काही गनिमीकावा आहे हेच तिच्या लक्षात येईना. घटस्फोटाचा दावा लावण्यापूर्वी तिला तिची वकील निशा सामंत हिने समजावून सांगितलं होतं की तिचा नवरा तिच्याशी एकनिष्ठ नाही व त्याचे त्याच्या सेक्रेटरीशी संबंध आहेत असा केवळ आरोप करून भागणार नाही तर तो आरोप आपल्याला पुराव्यासह निर्विवाद सिद्ध करावा लागेल. खाजगी डिटेकटिव्ह नेमून आपण हे सिद्ध करू शकू असा आत्मविश्वास तिला तेव्हा वाटला होता. त्यामुळे तिने श्याम चव्हाण हा खाजगी डिटेकटिव्ह नेमला पण त्याने काही ठोस पुरावे हातात देण्यापूर्वीच दावा दाखल करण्याची घाई तिने केली. घाई केल्याचा परिणाम लगेच दिसला. तिच्या दाव्याला प्रत्युत्तर म्हणून नवऱ्याने तिच्यावरच बदनामीचा दावा लावला. तिचा नेहमीचा उतावळा स्वभाव आणि विचार न करता कोठेही घाव घालण्याची वृत्ती यांनी तिला आता मोठ्याच अडचणीत आणून टाकले होते.

नवऱ्याने लावलेल्या बदनामीच्या दाव्याचे पेपर्स तिने वकील निशाला दाखवले तेव्हा तिच्याकडून काही धीर मिळेल व ती काहीतरी मार्ग काढेल अपेक्षा तिला वाटत होती. पण तिने तर तिच्या शिडातली हवाच काढून टाकली. निशा थंडपणे म्हणाली की हे अपेक्षितच होते. घटस्फोटाचा दावा दाखल करण्यापूर्वी निशाने तिला हे सांगितले नव्हते की जर ती नवऱ्यावर करीत असलेला आरोप सिद्ध करू शकली नाही तर तो तिच्याविरुद्ध बदनामीचा दावा करू शकेल. एवढेच पुरेसे नव्हते म्हणून ती काय पण त्याहीपुढे जाऊन त्या बयेने आणखी एक मोठाच बॉम्ब तिच्या डोक्यावर फोडला. ती म्हणाली की नवऱ्यावर बदफैलीपणाचा आरोप शाबित करण्याची जबाबदारी तुझी आहे व तू तो सिद्ध न केल्यास तो खोटा आरोप करून तूच नवऱ्याला क्रूरपणे वागविलेस असा निष्कर्ष कोर्ट काढणार व मग तुला पोटगी वगैरे काही मिळणार नाही. असे सांगून निशा तिच्याकडे अतिशय थंड व कोरड्या प्रोफेशनल अलिप्त नजरेने पाहत बसली तेव्हा तिचा संताप अनावर झाला. नंतर दुसरा मोठा धक्का दिला तो श्याम चव्हाणने. दहा दिवस पाठलाग करून आणि तिच्या नवऱ्यावर पाळत ठेवून त्याने रिपोर्ट दिला की संशयास्पद असे काही दिसत नाही. त्याच्या या रिपोर्टने तिच्या मनातल्या संशयाचं भूत काही उतरलं नाही. पण आता या क्षणी तरी आपण बाजी हरलो आहोत आणि नवऱ्यापुढे अगदी शरणागती पत्करली नाही तरी तात्पुरते का होईना पण गोडीगुलाबीचे नाटक करण्यातच शहाणपणा आहे हे तिने चरफडतच मनाशी मान्य केले.

तेवढ्यात मुलांच्या खोलीतून बापाबरोबर चाललेल्या दंगामस्तीचा मोठा आवाज ऐकून ती तंद्रीतून जागी झाली. पोरंही कशी बेईमान आणि चहाटळ पहा. स्मार्ट असलेला बाप त्यांना जास्त आवडतो. त्या सर्वांवर चिडून डोकं जरा थंड व्हावं म्हणून ती बाहेर पडली तो समोर बहुधा नवीनच आलेल्या आफळेबाई अंगणात काहीतरी वाळत घालायला आलेल्या दिसल्या. त्यांनी हसून विचारले, “ काय साहेब दूरवरून आलेले दिसताहेत ? पोरं चेकाळली आहेत ना त्यांचेशी मस्ती करताना? ”

“ पहाना तुम्हीच. माझं तर डोकं दुखायला लागलं हो त्या आवाजाने ” ती म्हणाली. “ अहो या मग दोन मिनिटं. माझा चहा राहिलाच आहे. जरा चहा तरी बरोबर घेऊ या आजच ओळख झाली म्हणून.” आफळेबाईंनी आमंत्रण दिले. त्यांचेशी बोलताना त्यांनी सहज याच्या कंपनीचे नाव विचारले. ते हिने सांगताच त्या म्हणाल्या, “ अरेच्या ! माझा भाचा देखील त्याच कंपनीत हेड ऑफिसमध्ये आहे की ! ”. तिचे डोळे चमकले. हा सोर्स चांगला आहे खात्री करून

घ्यायला. याचं आणि त्या केलीचं खरोखर काही अफेअर आहे काय हे यांच्या भाच्याकडून काढलंच पाहिजे आता. उगाचंच त्या फालतू श्याम चव्हाणला फुकटचे पैसे दिले. कोणतीही गोष्ट करताना न चुकता बावळटपणा केलाच पाहिजे हा कसला माझा स्वभाव ? शी !! तिला स्वतःचाच प्रचंड राग आला. “तुमचा भाचा कधी आला इथे तर माझी ओळख द्या हं करून त्याच्याशी” आफळेबाईना सांगून ती निघाली.

घरात पाउल टाकले तर पोरं आणि हा यांची पिडझा पार्टी चांगलीच रंगात आलेली ! “ अरे मी खायला मागितलं तर ते न देता तू कुठे गुल झालीस ? शेवटी पोरानीच युक्ती काढली आणि पिडझा मागवला. ये ना तूपण खायला”.